

33. møde

Onsdag den 30. november 1977 kl. 11.00

Dagsorden:

- 1) *Fremstilling af lovforslag.*
- 2) *Forhandling om miljøministerens redegørelse af 22. november 1977:*
Redegørelse om produktvurdering.
(Redegørelse nr. IV).
- 3) *Spørgsmål til ministre.*

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Grete Hækkerup):

I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til finanslov for finansåret 1978 (1. april-31. december 1978).
(Lovforslag nr. L 101).

I skrivelse af 25. november meddeler landbrugsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme.
(Lovforslag nr. L 112).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme.
(Lovforslag nr. L 112).

Som det vil være folketinget bekendt, nedsatte jeg i december 1975 et udvalg til over-

vejelse af den fremtidige landbrugspolitik. Ud fra det grundsynspunkt, at den fremtidige erhvervsstruktur i Danmark må omfatte et effektivt og konkurrencedygtigt landbrugserhverv, fik udvalget den opgave dels at foretage en analyse af dansk landbrugs produktions- og afsætningsmønstre, herunder forudsætningerne for og konsekvenserne af en ekspansion af den animalske produktion, dels at undersøge, om de gældende regler i landbrugsloven burde ændres på visse punkter.

Nærværende forslag er på væsentlige punkter baseret på den betænkning, der blev afgivet i februar 1977 af udvalget vedrørende den fremtidige landbrugspolitik.

Et af forslagets hovedpunkter er de forslag til sikring af de landbrugsmæssige arealressourcer, der indeholdes i de foreslåede nye §§ 1 og 3 a.

Samfundsudviklingen siden slutningen af 1950'erne har som bekendt medført et voksende behov for arealer til byudvikling, fritidsbebyggelse, trafik- og forsyningsanlæg, rekreative formål m. m. Den årlige reduktion af landbrugsarealet er for tiden på ca. 10.000 ha. Det voksende behov for arealer har ført til et stigende antal konflikter mellem forskellige interesser.

Landbrugsjorden har hidtil tilsyneladende været betragtet som en udtømmelig reserve for opfyldelse af de forskellige behov. Det er blevet overset, at landbrugsjorden er en begrænset naturressource. Mulighederne for yderligere opdyrkning og indvinding af nye arealer er minimale.

I et ekspanderende samfund vil der altid være behov for jord til byudvikling, industri, samfærdsel, råstofforsyning, energiforsyning, affaldsdepoter og rekreative formål m. m. Det kvantitative forbrug kan derfor kun i en vis udstrækning reduceres, men det kvalitative forbrug kan mindskes, hvis jordforbruget flyttes fra arealer af større til arealer af mindre jordbrugsmæssig værdi.

Med henblik på sikring af en ressourceøkonomisk anvendelse af landbrugsjorden og sikring af en samordning af de jordpolitiske målsætninger og landbrugets strukturpolitik med den øvrige fysiske planlægning i det åbne land foreslås landbrugslovens § 1 udformet som en formålsparagraf, hvori det præciseres, at landbrugsloven bl. a. har til formål: